

DIARI DE SESSIONS DE LA DIPUTACIÓ PERMANENT DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 771-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 8

**Presidència
de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera**

Sessió celebrada dia 2 de juliol del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Adopció d'acord sobre la convocatòria d'una sessió plenària extraordinària, sol·licitada per 14 diputats adscrits al Grup Parlamentari Socialista, mitjançant l'escrit RGE núm. 6507/13.

62

(Inici de sessió no enregistrat)

LA SRA. PRESIDENTA:

(...) aquesta presidència ha convocat la Diputació Permanent, en compliment del que disposa l'article 60.4 del Reglament i el previst per l'article 45.4 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, atesa la sol·licitud que és objecte de l'ordre del dia de la convocatòria d'aquesta sessió.

Adopció d'acord sobre la convocatòria d'una sessió plenària extraordinària, sol·licitada per 14 diputats adscrits al Grup Parlamentari Socialista, mitjançant l'escrit RGE núm. 6507/13.

A continuació, passam al punt únic de l'ordre del dia. El debat es durà a terme de la manera següent:

Primerament, intervindrà un membre del grup al qual pertanyen els diputats presentats per defensar la proposta, durant deu minuts.

A continuació, intervendran els grups parlamentaris que hi estiguin a favor o en contra durant deu minuts cadascun.

El presentant de la proposta podrà intervenir en un torn de rèplica durant cinc minuts.

Els grups que hi hagin intervengut a favor també disposaran de cinc minuts per replicar i els grups que hi hagin intervengut en contra podran intervenir en torn de contrarèplica durant cinc minuts.

Si algun grup no intervinga ni a favor ni en contra, podrà fer-ho en torn de fixació de posicions, per un temps de cinc minuts.

Per defensar la proposta de la celebració d'una sessió plenària extraordinària, presentada per 14 diputats adscrits al Grup Parlamentari Socialista, mitjançant l'escrit RGE núm. 6507/13, té la paraula el diputat Sr. Antoni Diéguez, per un temps de deu minuts.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. Nuestro grupo ha solicitado la reunión de esta diputación permanente para que se decida la convocatoria de un pleno extraordinario donde abordar, principalmente, dos cuestiones de importante actualidad, además de proponer llevar a cabo en esta legislatura una auténtica sesión de control al Gobierno en cuanto a preguntas orales, que ya sería hora, puesto que hemos pasado el ecuador de la misma y seguimos sin tener auténticas sesiones de control al Gobierno.

Ya es conocido que tenemos un gobierno inseguro y asustado, que tiene pánico de enfrentarse a la oposición y que, para evitar que le pregunten sobre su gestión, obliga a sus parlamentarios a hacer a veces casi el ridículo a menudo con preguntas vergonzantes, muchas de ellas ni siquiera referidas a la actual gestión del Gobierno sino a la gestión de gobiernos anteriores. Jamás ha habido un gobierno en esta comunidad autónoma que haya tenido a sus parlamentarios durante

cincuenta minutos cada martes, cincuenta largos minutos, haciéndole preguntas de complacencia.

Es posible, es posible y no lo dudo que en algún momento pueda ser incluso hasta interesante que el grupo que apoya al gobierno le pueda formular alguna pregunta, pero de ahí a llegar a la ridícula situación de esta legislatura, cincuenta minutos, hay una distancia que sólo se justifica en el complejo de inferioridad del Gobierno frente a la oposición. Si el Gobierno se sintiera intelectualmente superior y seguro de su política estaría encantado con la posibilidad de debatir y poder defender su actuación. Y espero que no se justifique el ridículo gubernamental en la tesis, políticamente discutible, de que se debe de hacer así porque el Reglamento lo obliga, porque el reglamento no obliga a hacer el ridículo de esta forma; de hecho el Reglamento es semejante en el Congreso de los Diputados y el Grupo Parlamentario Popular no se expone a hacer el ridículo a nivel nacional completando sus posibilidades reglamentarias, el Reglamento permite pero no obliga.

Y más todavía, el Reglamento también permite al grupo mayoritario presentar interpelaciones, y no se presentan, y no pasa nada. Como tampoco pasaría nada si se hicieran auténticas sesiones de control, por eso proponemos, como novedad curiosa y llamativamente en un parlamento, que se debe entender más o menos democrático, pues que se pueda presentar, aunque sea a mitad de legislatura, una auténtica sesión de control al gobierno.

Además de esta novedosa sesión de control, que marcaría, ya digo, un antes y un después en esta legislatura, nuestra propuesta incluye dos puntos de gran actualidad: el primero de ellos es una proposición no de ley sobre el problema que se ha creado en nuestra comunidad autónoma, al igual que en otras muchas del Estado, por la comercialización de participaciones preferentes. Se trata de un problema que afecta a muchos pequeños ahorradores que se vieron, en su inmensa mayoría, engañados por una mala praxis bancaria, que consistió en sustituir los depósitos, normalmente a plazo fijo, de muchos ahorradores, en participaciones preferentes sujetas a cotización. Y lo peor de todo, conocedoras, como eran las entidades bancarias, que dichas participaciones preferentes, atendiendo a la situación de las entidades financieras, irían cotizando a la baja, con lo cual los ahorradores perderían parte de sus ahorros.

Realmente nos encontramos con una estafa masiva, que ha sido incluso vista y analizada como tal en todos los juzgados de lo penal. Consideramos que es conveniente que en el Parlamento haya un debate sobre una problemática que afecta mucho a nuestros ciudadanos y que, entre todos, podamos mejorar la propuesta que se hace por mi grupo parlamentario, con la finalidad de dar esperanza a muchas personas que están realmente en una situación dramática, al ver como sus ahorros de muchos años se pierden entre las garras financieras de unos bancos cuyas prácticas liberales no sólo han arrastrado a los estados soberanos a una de las mayores crisis financieras, sino que también, en su voracidad, han saqueado los ahorros de los ciudadanos.

Porque lo que ha llevado a España al rescate no ha sido el coste de la sanidad ni el de la educación ni el del estado autonómico, sino que ha sido la quiebra de los bancos. España ha pedido dinero sólo para salvar a los bancos, y para devolver el dinero que nos han prestado para pagar su deuda generada en el casino financiero estamos ofreciendo nuestras pagas extras, nuestras pensiones de jubilación, la educación de nuestros hijos, el cuidado de nuestra salud, etc., todo eso nos lo hemos quitado y se lo entregamos a las entidades financieras para que puedan pagar su deuda.

Se trata, en definitiva, de que el Estado, al que los liberales sólo se acercan cuando les quiebran los negocios, no sólo intervenga para ayudar a los bancos estafadores sino también a los ciudadanos estafados. Hemos de ver de qué lado estamos, y entendemos que sería conveniente tener un debate sobre esas participaciones preferentes en el ámbito de nuestra comunidad autónoma.

La segunda iniciativa que proponemos que sea tratada en un pleno extraordinario es la proposición de ley de insolvencia singular hipotecaria, y no voy a utilizar mi tiempo en explicar la dramática situación de muchos hipotecados a los que la crisis ha acabado desalojando de sus viviendas, porque es una situación que ya no se niega ni desde la derecha más cavernaria, por ello me centraré no en explicar el problema, sino en proponer una solución.

Desde el socialismo balear y durante los últimos meses hemos estado dando forma a una iniciativa legislativa, junto con una serie de sectores sociales que han tenido a bien colaborar con nosotros para darle la forma técnicamente más correcta, una iniciativa legislativa que tiene una serie de virtudes incontestables. La primera: paraliza todos los procedimientos de ejecución hipotecaria, todos; con lo cual, todas las declaraciones que estamos haciendo acerca de que determinadas poblaciones queden libres de desahucios, se extendería como una realidad incontestable a toda la población, ni un desahucio más. Y aprovecho para agradecer la sensibilidad que algunos alcaldes del Partido Popular han tenido hacia el problema de los desahucios, aunque también he de reconocer que incluso militantes y cargos del Partido Popular de esos ayuntamientos, cuando se hablaba acerca de la posibilidad de que a nivel de Baleares hagamos propuestas más generales que impidan los desahucios, me han advertido de la escasa confianza que tienen acerca de la sensibilidad del Sr. Bauzá hacia esa problemática. Confiemos que ese pronóstico sea desacertado y que podamos llegar a ver el trámite de esta ley, de esta proposición de ley.

Si la primera cualidad que tiene es la de paralizar todos los procedimientos de ejecución hipotecaria, la segunda es que permite que ningún hipotecado, ningún hipotecado en dificultades de buena fe y que ha sido deudor sobrevenido por la crisis económica, pierda su vivienda. Con ello, nuestra propuesta supera, sin descartarla, la llamada dación en pago, que queda como última salida al problema y en cualquier caso siempre sin que signifique la pérdida de la posesión de la vivienda habitual.

Decimos que la primera cualidad que tiene es paralizar los procedimientos de ejecución hipotecaria, la segunda, impedir que nadie salga de su vivienda, y la tercera es que evita que los bancos hipotecantes adquieran un patrimonio de inmuebles que, en buena medida, supone también un grave problema. De todos es sabido que los inmuebles que quedan en propiedad de los bancos suponen un problema para el balance de los mismos bancos, que se ve perjudicado por las provisiones para insolvencia, los costes de ejecución y los de mantenimiento de los inmuebles que se adjudican, que las más de las veces son descuidados, en perjuicio de las comunidades de propietarios en que sean enclavados.

Ese patrimonio inmobiliario también evita que se den préstamos hipotecarios para la adquisición de inmuebles que no sean de las propias entidades bancarias. Se está llegando en estos momentos a intereses de euribor más un 4, más un 4,5, lo que nos va a llevar, sin duda, dentro de muy poco tiempo, a un nuevo crac en cuanto suban los tipos de interés, que subirán dentro de un año aproximadamente, cuando se sume el nuevo tipo de interés a los diferenciales de euribor que se están imponiendo en este momento por esa circunstancia de que los bancos están gravando de forma penosa las hipotecas que conceden para los pisos que no son de su patrimonio, pues se van a producir graves problemas otra vez en el mercado inmobiliario.

Y por último, lo que no es menos importante, el sistema propuesta en esta iniciativa legislativa no tiene por qué costar un céntimo de dinero público, ya que el dinero de origen público no se gasta, sino que solamente se emplea para financiar con retorno a las arcas públicas.

Así pues, una ley que acaba con el problema de los desahucios desde el mismo momento en que se aprueba; que permite que ningún ciudadano pierda su vivienda; que evita problemas a las entidades bancarias, y que no cueste dinero público, entendemos que merece un pleno extraordinario.

Así pues, señoras y señores diputados, ¿qué es fundamentalmente lo que proponemos a la decisión de esta Diputación? Si vale la pena que tengamos una reunión extraordinaria para el problema de las preferentes y si tenemos que dar urgencia a una ley que pueda acabar con la problemática de los desahucios en nuestro país.

Y como no puede ser de otra manera, solicito el voto favorable de sus señorías, para poder reunir el pleno de esta cámara con el orden del día propuesta.

Nada más, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Gabriel Barceló, en nom del Grup Parlamentari MÉS.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sí, des del Grup Parlamentari MÉS ja hem fet una petició, juntament amb el Grup Socialista, d'un plenari extraordinari, ara tenim aquesta damunt la taula. En primer lloc, dir que sabem que és una qüestió que està així establerta a l'Estatut i al Reglament, que el període de sessions havia d'acabar a mitjan juny i que, per tant, fins al setembre no hi tornarà haver període de sessions. Però això no ens ha de fer perdre de vista quina és la situació que tenim en aquests moments a l'actualitat i per tant els grups parlamentaris, tot i el que haguem acordat en èpoques anteriors, i m'avanç al que segurament el Grup Popular ens dirà, que està acordat així per tots els grups, hem d'estar concretament, per tant, no podem ser aliens a la realitat del que passa i hem de poder modificar els acords anteriors si no s'ajusten a la realitat actual, i en aquests moments pensam que no s'ajusten a la realitat actual: no és normal que les reunions, les sessions ordinàries acabin a mitjan juny i ens anem fins al setembre, a mitjan setembre, perquè hi torni haver sessions ordinàries.

Sí que en tendrem, certament, alguna d'extraordinària, avui mateix tendrem tres plenaries extraordinaris consecutius, però les sessions que tendrem són per tractar temes de decrets llei; avui tres decrets llei del Govern, en tenim un altre ja aprovat per Consell de Govern i, per tant, com a mínim, hi haurà una sessió més extraordinària aquest mes de juliol, però això és una agenda que marca el Govern respecte de decrets llei, -i aquí hi hauria una altra discussió-, si realment està justificat o no que aquestes normatives vinguin per decrets llei. Jo dic que no, en general, dic que no, en general, hi pot haver algun d'aquests decrets llei que estigui justificat, però nosaltres ja ens avançam i aquesta extraordinària urgència i necessitat pensam que no s'acompleix amb els decrets llei, sinó que més aviat és una política del Govern del Sr. Bauzá, de governar a cop de decret llei, de furtar el debat, d'evitar el debat, i que, per tant, és una situació que nosaltres consideram vergonyosa que només hi hagi plenaries per a aquests decrets llei que, a més, no estan ni tan sols justificats.

Per tant, ens adherim a aquesta proposta del Grup Socialista que hi hagi un plenari de control del Govern, perquè pensam que el Govern ha de donar explicacions, no pot estar tres mesos sense donar cap tipus d'explicacions al Parlament de les Illes Balears, on hi ha la representació del poble, i ja anunciam, com he dit abans, que efectivament hi haurà una altra diputació permanent per a una nova petició de ple extraordinari que fem, conjuntament el Grup MÉS i el Grup Socialista.

Quant al tema concret, sense entrar massa en detall, perquè avui no és objecte entrar en debat sobre les propostes, però sí dir que efectivament són propostes interessants. El tema de les participacions preferents creim que és un tema que afecta molta gent i molta gent, per tant, hi està interessada, i per tant crec que estaria més que justificat que hi hagués aquest plenari extraordinari. En tot cas, lloam la iniciativa socialista de dur-la, però també dir que quant a l'opció que s'ha comentat dels doblers que s'han destinat a rescatar bancs, dir que és una opció que el Govern espanyol ja va iniciar amb l'anterior Govern del Sr. Rodríguez Zapatero. Lamentam per tant que en el seu moment no s'establissin les prioritats que actualment hi ha o que hi hauria d'haver, perquè tampoc no hi són, i que es compartissin per tant unes prioritats cap a rescatar persones i no

cap a rescatar bancs, com han fet successivament els dos governs, tant l'actual com l'anterior govern central.

I el mateix respecte del tema de la llei que proposa el Grup Socialista, insolvència singular hipotecària. No hi ha cap dubte ni un que és un tema d'absoluta necessitat, d'absoluta actualitat, per tant justificat també un plenari extraordinari en aquest sentit.

També dir que la nostra postura és: primer, la favorable a la dació en pagament, tal i com tots els grups parlamentaris varen acordar, per unanimitat, a una declaració institucional que es va aprovar fa pocs mesos. Lamentam que ni el govern actual ni el govern anterior, del Sr. Rodríguez Zapatero, i ens sap greu haver-ho de dir així, però és així, no han estat valents quant a regular la dació en pagament. I sí dir que la nostra proposta legislativa, evidentment sense obviar que aquesta proposta socialista pot tenir també bondats, lògicament, però la nostra proposta era la iniciativa legislativa popular que no va avançar en el Congrés dels Diputats, perquè no va comptar amb el suport del Partit Popular, que creim que era la que hauria d'haver tengut el suport de tothom.

Per tant, ja per resumir i per tancar, suport a aquesta necessitat que hi hagi plenaries extraordinaris de control del Govern. No consideram que sigui de rebut que el Govern de les Illes Balears no doni explicacions durant aquests tres mesos i que no es puguin tractar temes que els distints grups parlamentaris puguin tractar. Ja sabem què diu el Reglament, sabem què diu l'Estatut d'Autonomia respecte del període de sessions, però evidentment hem de tenir prou marge per reaccionar i per canviar situacions que no tenen sentit, com la que està passant actualment.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Margalida Prohens, per un temps de deu minuts.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta, bon dia, senyores i senyors diputats. Aquesta diputació permanent es troba avui reunida per tractar la petició de plenari extraordinari que ha presentat el Grup Socialista.

El Reglament que regeix aquesta cambra, i que no hem d'oblidar que fou modificat a finals de la passada legislatura, quan el Partit Popular era a l'oposició, estableix que el Parlament es reunirà durant vuit mesos a l'any, en dos períodes de sessions, compresos entre setembre i desembre el primer, i entre el febrer i juny el segon; punt que també recull l'Estatut d'Autonomia en el seu article 45.4, i que, amb la modificació del Reglament, que va liderar el pacte a la passada legislatura, vostès no van modificar, vostès no van modificar.

És cert que es regula la possibilitat de convocar plens en període extraordinari i, de fet, avui, a continuació, en tindrem tres per debatre la convalidació de tres decrets llei aprovats pel Govern. Vostès saben perfectament que els plens que tendrem avui no són per a res comparables amb la proposta de plenari que vostès sol·liciten avui a aquesta diputació permanent. Vostès saben perfectament que quan l'executiu aprova un decret llei, hi ha un termini màxim de trenta dies perquè aquest sigui convalidat pel poder legislatiu, pel Parlament, i, en compliment d'aquesta norma, se celebraran avui aquests tres plenaris a continuació.

Vostès, en canvi, el que demanen avui és que convoquem un ple de control al Govern, un cop acabat el període ordinari de sessions. Un ple, que, si entrem en el seu detall i la seva proposta d'ordre del dia, veim que no té res ni d'extraordinari ni d'urgent: no s'ha produït cap esdeveniment; no hi ha cap novetat sobtada, cap fet inesperat o de darrera hora que justifiqui cap dels punts que vostès proposen. Veim tot un primer punt de preguntes de control al Govern que, d'aprovar-se tal i com vostès proposen, fins i tot tendrien més preguntes de les que els corresponen pel Reglament, segons la seva representació parlamentària, tal i com s'acompleix en el període ordinari.

Sr. Diéguez, vostè ha parlat que és un ridícul el que fa aquest grup parlamentari de les preguntes de control al Govern, i jo li he de recordar que si vostè vol tenir més quota de fer preguntes en aquest parlament el que ha de fer és tenir més quota de representativitat a les urnes a les properes eleccions, això són les regles del joc i valen per a uns i valen per als altres.

Després proposen una proposició no de llei per al tema de les participacions preferents, un tema del qual ja hem parlat en aquest parlament i que, a més, l'origen del qual es remunta durant els governs socialistes, i que tant el Govern d'Espanya com el Govern de les Illes Balears han posat ja mecanismes a l'abast dels afectats per poder defensar els seus interessos i poder recuperar els seus estalvis a la major brevetat possible. De fet, per posar només un exemple del que fa el Govern de les Illes Balears, l'Oficina de Consum ja va posar en marxa el mes d'abril una oficina per als afectats, per evitar el desplaçament a la Junta Arbitral de Consum de Madrid, com a un dels mecanismes que proposa el Govern central per tal de recuperar els seus estalvis d'una manera més ràpida i senzilla. S'ofereix, a més, tota la informació i ajuda necessària als usuaris per tal de simplificar-ne el procés.

En darrer lloc, proposen la presa en consideració d'una proposició de llei del Grup Socialista sobre insolvència singular hipotecària; una proposició de llei sobre una matèria la competència de la qual en aquest sentit és estatal i que el Grup Popular ha manifestat des del primer moment la seva voluntat de col·laborar i de fer tot un treball previ perquè pugui ser enviada a Madrid amb garanties d'èxit.

Trobam que això és molt més important que no la presentada ara just per al Grup Socialista, encara que, evidentment, ho respectam.

Així i tot, d'on ve aquesta urgència sobtada del Grup Socialista pel que fa (...) dels hipotecaris? Ja hem tengut diversos debats sobre el tema, tant en ple com en comissió, fins i tot una declaració institucional; perquè, si bé creim que és un tema de gran transcendència social i de gran actualitat, ha quedat també demostrat a tots els debats que si hi ha un govern o, millor dit, uns governs que han posat fil a l'agulla i han pres mesures urgents, concretes, necessàries i extraordinàries, aquests han estat el Govern d'Espanya i el Govern de les Illes Balears en els punts on hi té competència, ambdós del Partit Popular. Vostè ho sap perfectament, Sr. Diéguez, a les Illes Balears vostès deixaven al carrer les famílies més vulnerables que estaven a pisos que eren propietat del Govern; també tenien un parc d'habitatges de més de 500 pisos buits; no és el mateix que el que fa aquest govern.

Aquest govern ha paralitzat els desnonaments, aquest govern ha posat en marxa plans de lloguers a preus especialment competius perquè cap família de les Balears es trobi al carrer. A nivell estatal, on resideixen la gran majoria de les competències, vostès van accelerar els desnonaments, i això jo crec que és el que els pesa sobre la seva consciència, ara haver de retre comptes sobre aquestes decisions, però aquesta és la realitat. No és el mateix que el que fa el Govern de Marian Rajoy, que ha posat en marxa tota una sèrie de mesures recollides en una llei de mesures urgents, que ja està en marxa i que es calcula que en aquests primers mesos ha pogut evitar el desnonament de més de 2.000 famílies, algunes de les quals s'han acollit a una reestructuració del deute hipotecari, segons el codi de bones pràctiques, unes 600; unes 300 s'han acollit a una dació en pagament i d'altres han pogut accedir al fons social d'habitatge que ha posat el Govern a la seva disposició.

Hem parlat aquí també de la dació en pagament, i el Grup Popular sap i creu que la dació en pagament no és la panacea, que la dació en pagament suposa la pèrdua d'habitatge, però és que el Govern d'Espanya, amb aquesta llei de mesures urgents, ja ha pres mesures també en aquest sentit: es varen suspendre els llançaments durant dos anys per a persones amb especial vulnerabilitat; es va establir un nivell de protecció addicional per a habitatges per davall de certs límits de preu; es va ampliar a tres mesos el termini d'impagament de la hipoteca, abans de posar en marxa l'execució; es va establir un descompte per prompte pagament per als executats amb deutes pendents; es va establir un fons social de lloguer social amb 6.000 pisos a preus entre 150 i 400 euros, en la gestió del qual hi participen, a més, les ONG. A més, es va signar un codi de bones pràctiques amb les entitats financeres en el qual s'inclouen també els avaladors, que en molts casos són persones majors que avalaven amb el seu habitatge els fills o els nets, i com he dit, es va aprovar un pla integral d'habitatge i sòl.

I per tant crec que ja s'han posat les mesures, ja s'està fent camí en aquest sentit i per fer front a aquest drama social, amb l'objectiu de dotar d'una major seguretat jurídica i d'una major protecció al deutor hipotecari, i que el desnonament passi a ser un tema excepcional.

La seva proposta, ja li he dit al principi, no ens tancam a estudiar-la, a debatre-la, però hauria de ser aprovada, i vostè ho sap, en qualsevol cas pel Congrés dels Diputats. Per la qual cosa en aquest moment del curs parlamentari tampoc no es justifica ni la urgència ni l'extrema necessitat perquè es vegi en aquests moments.

Per tots aquests motius, i especialment, torn a repetir, en compliment del Reglament que regeix la nostra activitat, i donat que, com hem vist, cap dels punts que vostès proposen té una urgència realment justificada, des del Grup Popular votarem en contra de la celebració d'aquest plenari extraordinari que sol·licita a aquesta diputació permanent el Grup Socialista.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé, gràcies diputada. Torn ara de rèplica, per la qual cosa té la paraula el Sr. Antoni Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. En primer lugar, agradecer el apoyo a esta iniciativa por parte del Grupo Parlamentario MÉS. En segundo lugar, pues, desde luego lamentar que no podamos contar con el voto favorable del Grupo Parlamentario Popular.

Insisto una vez más, y creo que va a ser esfuerzo inútil, de ese que produce melancolía, pero no es cuestión de reglamento, puesto que simplemente, si hubieran votado a favor de hacer este pleno extraordinario, no incumplimos ni un sólo punto del Reglamento, y se haría el pleno extraordinario. Es decir, ¿cuál es la diferencia a nivel reglamentario entre que se haga o no se haga el pleno extraordinario? La única diferencia es que esté o no la voluntad política del Partido Popular, no el reglamento, el reglamento no lo impide. Entonces, si no hay voluntad política del Partido Popular no se hace pleno extraordinario, y si la hay, sí que se hace. O sea que el debate reglamentario más vale que lo obviemos.

En cualquier caso, sí he de significar que el Reglamento, cuando se reforma, no se reforma a iniciativa de un grupo parlamentario, ni liderado por ningún grupo parlamentario, sino que si se hace cómo se debe hacer, y así es como se hizo, se hace siempre de consuno por todos los grupos parlamentarios y se aprueba siempre por unanimidad. Con lo cual mucha gente no está conforme o algún grupo parlamentario puede no estar conforme con parte de lo que se aprueba, pero que sacrifica parte de lo que considera que debería hacerse de una determinada manera para conseguir el consenso. Pero en fin, estoy hablando de palabras extrañas que a veces hay que ir explicando con detalle para que se entiendan y vayan integrándose en lo que es la actividad política habitual.

Se nos dice que es de reglamento que se hagan plenos extraordinarios para convalidar los decretos. Es que lo que no es de reglamento ni de ley es que se hagan decretos por lo que se están haciendo, evidentemente. Se están haciendo decretos no por urgencia del Gobierno, sino por prisa del Gobierno, que es distinta la urgencia que la prisa, o sea no hay ningún argumento de urgencia en los decretos que estamos viendo en la

tramitación, prácticamente, en muy pocos de los 23 decretos que se han hecho, 23, ¡23, qué es una barbaridad!, existe urgencia alguna ni nada que justifique por su contenido la adopción de un decreto.

Ahora, se nos dice que no hay urgencia para temas de preferentes y tema de deshaucios, pero el Gobierno, sin embargo, ha pedido que sea de urgencia, y no explicaré todo lo que ha pedido el Gobierno que sea de urgencia, sólo me pararé en una cosa, en la Ley Froilán, esa que permite disparar a partir de los 14 años, la ley de caza, esa ley que permite que los niños de 8 años puedan ir a cazar y puedan estrangular perdices, para eso hay urgencia, evidentemente, para eso sí que hay urgencia; niños de 8 a 14 años les van a autorizar ustedes a ir de caza, eso sí, no a disparar; para disparar a los ciervos y colgarse lo que corresponda en la cabeza, como si fueran un gran conseller, tendrán que esperar tener los 14 años, pero a partir de los 8 años ya pueden estrangular perdices, matar animalitos y cosas de estas. ¡Eso es urgente, eso es urgente, pero las preferentes no, por Dios, las preferentes no, las preferentes no! Es decir que de cosas que son urgentes y cosas que no lo son sí que podríamos discutir, y el Gobierno ha pedido que sea urgente la ley de caza, que ya digo que prevé cosas como las que acabamos de decir.

Respecto al tema de control, también nos encontramos con un tema de voluntad política, es un tema de voluntad política perfectamente subsanable y que se puede resolver sin ningún problema, lo que entiendo y comprendo, desde un punto de vista humano, no desde un punto de vista político, que el gobierno esté asustado, tenga miedo y que se le quiera proteger para que no tenga que enfrentarse a la oposición, pobre gobierno, un gobierno tan débil no aguantaría -yo me imagino un pleno en el que sólo hubiera preguntas a la oposición, no le tienen confianza al Gobierno en absoluto, no le tienen confianza; si tuvieran confianza en el Gobierno estarían encantados de que aplastara a la oposición con tantas preguntas-, lo que pasa es que están asustados, porque saben que el Gobierno no aguanta dos preguntas o tres, aguanta muy pocas. Y admiten sólo las que no tienen absolutamente más remedio.

Todavía circula por las redes sociales la cara de asombro del Sr. Bauzá cuando tenía una segunda pregunta delante y ponía caras y gestos, que no la quería contestar de ninguna manera y envió a los leones al entonces vicepresidente Sr. Aguiló a hacer el ridículo, como realmente lo hizo, y así lo evidencia la cantidad de visitas y expectación que generó la respuesta que dio a la pregunta improvisada, una pregunta que era para el presidente y no la quiso contestar el presidente.

En fin, sobre el último tema, sobre el tema de las preferentes, decir que no es de urgencia, que no es de actualidad y que no es importante, cuando está pidiendo, ya digo, la urgencia de la ley de caza, me parece una paradoja tremenda.

Y por último, respecto a la ley de insolvencia singular, me alegra ver que no se ha podido decir nada sobre los cuatro puntos, yo no he hablado evidentemente del fondo, no es éste un debate sobre el fondo de la ley, solamente he planteado cuatro características esenciales que no han sido discutidas en ningún momento ni por el propio Grupo Parlamentario Popular, y nos gustaría que hubiera que esa voluntad llegara a traducirse en la práctica en un acercamiento, en un diálogo y en un trámite de esa ley, porque le preguntamos al presidente del Gobierno, en su día, preguntó nuestra portavoz si estaba dispuesto a negociar esta ley, a negociar este trámite, y dijo que sí públicamente...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diéguez, tiene que ir acabando.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, quince segundos señoría, solamente.

Dijo que sí, después hemos estado intentando hablar con unos y con otros, hemos ido de un lado para otro tratando de negociar esta ley, hemos visto que no había más remedio ya que presentarla, porque iba pasando el tiempo y no teníamos ningún interlocutor que nos dijera nada en absoluto; al final la hemos presentado para tener la interlocución dentro de lo que es el trámite legislativo.

En fin, confiemos que si no en el trámite urgente y extraordinario que pedimos nosotros, en un trámite ordinario podamos llegar a encontrarnos en el fondo de esta norma y podamos dar una solución que probablemente sí que sea la definitiva.

Ya he dicho que es una proposición de ley, una proposición de ley a llevar ante el Congreso de los Diputados, no sé por qué asombra si lo pone el reglamento, es decir, el reglamento está para todo y permite este trámite y no nos tiene que asombrar en absoluto, al contrario, debemos estar orgullosos de poder llevar desde nuestra comunidad autónoma iniciativas legislativas ante el Congreso de los Diputados.

Nada más, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara per a rèplica, Sr. Biel Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, el Grup Popular justifica que no donarà suport perquè aquestes propostes no es poden qualificar, no justifiquen un plenari extraordinari. Bé, jo esper que el Partit Popular idò serà coherent i avui tampoc no aprovarà els decrets llei que du el Govern, perquè tampoc no està justificat que siguin extraordinaris i urgents, com la majoria dels 23 decrets llei que duim, la majoria, en podríem salvar qualcun, però la majoria no. El que avui aprovarem de mobilitat funcional no està justificat que s'aprovi per decret llei, de cap de les maneres. El de sanitat tampoc.

En definitiva, per tant, aquesta és la situació en què ens trobam.

També s'han basat que el Reglament el vàrem pactar la passada legislatura, ja se li ha explicat que efectivament el Reglament permet plenaris extraordinaris, per tant acompliríem el reglament, però, en qualsevol cas, com he dit a la meua primera intervenció, les coses si no responen a les necessitats s'han de poder canviar. La situació de la passada legislatura, que, per cert, era un reglament que es va pactar entre tots els grups i el que hi ha és el mínim comú denominador del que vàrem poder arribar tots els grups. Per tant, esper que a la pròxima modificació del reglament, aquest mínim comú denominador al qual vàrem arribar tots els grups el llistó sigui més alt i tots siguem capaços que hi hagi més participació, que hi hagi més pluralitat, governi qui governi. De fet, cit a termini al Grup Popular que a la pròxima legislatura ja sigui en vigor un altre reglament on, governi qui governi, i per tant que tots assumirem que ens pot afectar a uns o als altres, hi haurà modificacions en el sentit que deim, per exemple, que hi hagi més preguntes de l'oposició i no tantes del Govern. Som l'únic parlament autonòmic i fins i tot incloent també el Congrés dels Diputats on el Govern té més preguntes que l'oposició, l'únic, només passa aquí, a les Illes Balears, una errada que hem de rectificar. Per tant, governi qui governi a la pròxima legislatura hauria d'estar en vigor un altre reglament que modifiqui això.

S'hi atreviran? Bé, aviat ho sabrem.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara per a contrarèplica, la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Jo la veritat és que quan el sent, quan sent els seus discursos fa pensar que la passada legislatura aquí es convocaven plens extraordinaris durant el període estival cada setmana, i llavors, quan cercam l'històric, veim que per al pacte de progrés i els grups que li donaven suport no era urgent, per exemple, donar explicacions damunt l'enfonsament del Don Pedro; o no era urgent, el juliol del 2008, informar sobre la greu situació econòmica; o no era urgent parlar de model de finançament; o no era urgent, fins i tot, el desembre del 2009, venir a aquest parlament a donar explicacions sobre la greu crisi de govern que va dur a rompre el pacte amb Unió Mallorquina, que era un dels partits que era al Govern. O no era urgent, tampoc, informar sobre l'incendi de Benirràs, un dels pitjors que ha sofert aquesta comunitat autònoma. Vol dir que això es veu que no era urgent.

Jo crec que hem de ser coherents, crec que hem de deixar el cinisme, que hem de deixar la demagògia fora d'aquesta sala, perquè les regles del joc són les que hi ha marcades.

Vostè, el Sr. Diéguez diu que mai no hi ha hagut un govern que tengués..., un grup parlamentari que tengués tantes preguntes de control al Govern; és que mai no hi ha hagut un govern amb aquesta representativitat parlamentària, mai. Per tant, li torn a repetir, no faci el ridícul, si vostè vol tenir més quota de preguntes al Parlament, a la cambra parlamentària, el que ha de fer és guanyar-se aquest dret a les urnes, amb els electors, allà on es guanyen els drets de representativitat del Parlament en democràcia, no amb discursos demagògics que duen o que pretenen dur a la confusió del que fa o no fa aquest grup parlamentari.

El que és ridícul, Sr. Diéguez, el que és ridícul és que vostès intentin canviar el Reglament d'aquest parlament a la mínima, cada pic que en tenen ocasió; ara no els va bé els períodes ordinaris i extraordinaris de sessions; fa un parell de mesos tampoc no els anava bé el tema del Grup Mixt; tampoc no els van bé les preguntes de control al Govern. Jo crec que..., no ho sé, crec que vostès estan molt poc contents i molt poc orgullosos d'aquesta modificació reglamentària que vostès van liderar.

Quant a la proposició de llei, vostè diu que té dubtes sobre la sensibilitat del president Bauzá quant al tema dels desnonaments hipotecaris. Jo no tenc cap dubte de la sensibilitat que tenia el govern socialista, cap ni un: el 2008 el PSOE crea jutjats especials per a desnonaments; el 2009 el PSOE aprova una llei de desnonaments exprés; el 2011 es produeixen 300 desnonaments al dia, 370.000 durant la legislatura del Sr. Zapatero; el 2012 el Govern del Partit Popular aprova un reial decret que pot paralitzar fins a 120.000 desnonaments i el Congrés aprova una proposició de llei el 2013 sobre els deutors hipotecaris. Jo no tenc cap dubte de la sensibilitat d'un govern i la sensibilitat de l'altre.

Parlen de la dació en pagament, això també es deuen haver despertat ara, darrerament, i vèncer la dació en pagament, perquè vostès, quan tenien el poder de regular la dació en pagament, no tan sols van votar en contra d'aquesta mesura, una vegada, dues vegades, tres vegades, no, deu vegades, Sr. Diéguez, deu vegades vostès es van oposar en el Congrés dels Diputats a la dació en pagament.

Això per tant queda ben clar quina és la sensibilitat d'uns i quina és la sensibilitat dels altres, i en aquest tema sí que no ens faran acotar el cap, perquè és una bandera que lideram i que creim que hem de continuar amb el camí iniciat, per al bé de moltes famílies que ja es beneficien de les mesures que hem posat en marxa.

Quant a la seva proposició de llei, dir-li que si és tan bona, ja que tanmateix ha de ser aprovada en el Congrés dels Diputats, el que jo no entenc és que el seu grup al Congrés dels Diputats n'hagi prioritzades d'altres. Per què el seu grup al Congrés dels Diputats no ha presentat la seva proposició de llei, no l'ha feta seva i l'ha presentada directament al Congrés dels Diputats? Vostè parla d'un govern dèbil i que fa el ridícul, jo dic que vostè és dins un grup parlamentari molt dèbil, amb molt poc pes a Madrid i que fa també el ridícul.

Quant a la urgent necessitat dels decrets llei, jo no crec que els tres decrets llei que avui debatrem, a continuació, siguin d'urgent necessitat, és que crec que totes les mesures que ha pres aquest govern des del primer dia que va entrar a l'executiu, són d'extrema i d'urgent necessitat, totes i cadascuna d'aquestes.

Per a vostès res no ha estat urgent, no hi ha hagut cap decret llei urgent, quan el 80% dels decrets llei que s'han aprovat són de caire econòmic i la gran majoria també de la resta són de temes d'organització interna del Govern, que permeten un govern molt més àgil, molt més eficient i molt més eficaç per posar en marxa aquestes mesures de caire econòmic, que és la prioritat d'aquest govern.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Prohens, ha d'anar acabant.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sí, vaig acabant. Per a vostès haguéssim continuat igual, mirant cap a una altra banda, però els números, després, són els que són i al final és el que ens dona la raó. Tenim un govern que no descansa, per tant no intentin desviar l'atenció; tenim un govern que treballa i que, a més, recull els resultats. Avui, només per posar un exemple, tenim un descens històric a les dades de l'atur, que s'han fet públiques avui matí, i veim, amb satisfacció, que el 86% de les noves afiliacions a la Seguretat Social a tota Espanya s'han produït a les Balears. Veim les darreres setmanes que el Govern del Sr. Bauzá ha aconseguit reivindicacions històriques de Madrid i veim que tots els darrers indicadors que ens arriben són positius. Això és un govern que treballa d'urgent i extrema necessitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. Ara, si els sembla, passarem a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Queda rebutjada, per 9 vots en contra i 6 vots a favor. Queda rebutjada per 8 vots en contra i 6 a favor.

(Remor de veus)

5 vots a favor; 9 vots en contra. D'acord.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS